

A 2026. április 12-i parlamenti választások elemzése

Antonia Baraniuk és Bauer Bence írása

2026. április 23.

A 2026. április 12-i 10. magyar Országgyűlési választások fordulópontot jelentenek az ország közelmúltbeli politikai történetében: 2010 óta először sikerült egy ellenzéki pártnak leváltania a tizenhat éve hatalmon lévő, a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP) szövetségéből álló kormányt, amelyet Orbán Viktor miniszterelnök vezetett. Ez a földcsuszamlásszerű győzelem megpecsételte a hosszú ideje hivatalban lévő miniszterelnök kormányzásának végét. A következőkben részletesen bemutatásra kerülnek a választási eredmények, valamint azok a lehetséges okok, amelyek Orbán Viktor leváltásához vezettek.

Szerkezetileg a választási kampányt egy bipoláris dinamika jellemezte. A Fidesz–KDNP beágyazott kormányzati tömbjével szemben a Tisza Párt állt Magyar Péter vezetésével, egy olyan formáció, amelynek alapítása még viszonylag friss: 2020-ban Szabó Attila és Deák Boldizsár alapította Egerben, és kezdetben nem bírt számottevő politikai befolyással; csak Magyar 2024 tavaszi csatlakozásával kezdett politikai jelentőségre szert tenni. 2024 áprilisában Magyar Pétert először alelnökké választották, majd ugyanazon év júliusában átvette a pártelnöki tisztséget. A két évvel ezelőtti európai parlamenti választások eredménye, amelyen a Tisza rögtön 30%-os szavazatarányt és a magyar mandátumok egyharmadát szerezte meg, valamint az idei választás előtti több közvéleménykutatás is már arra utalt, hogy a pártrendszer jelentős átrendeződés előtt áll – ahogyan az végül be is következett.

A rekord részvételű választások eredményei

2026. április 12-én Magyarország új népképviselőt választott. A 8.112.646 szavazásra jogosult közül 78.99% élt választójogával – ez a részvételi arány közel kilenc százalékponttal haladta meg a 2022-es országgyűlési választását, és rendkívüli választói mobilizációra utal. Összesen 6.404.403 fő vett részt a szavazáson, közülük 6.366.733-an adtak le érvényes szavazatot, míg 37.670 szavazat érvénytelen volt. 6.324.862 választó valamely politikai párt listájára szavazott, 41.871 fő pedig az őshonos nemzetiségek jelöltlistáira voksolt. A megnövekedett részvétel nem korlátozódott Budapestre és más városi központokra, hiszen a vidéki térségekben is jelentős mértékben nőtt a korábban politikailag inaktív választók részvétele.

Az eredmény egyértelmű és világos volt. A Magyar Péter vezette Tisza Párt a szavazatok 53.18%-át szerezte meg (3.385.890 szavazat), és a 106 egyéni választókerületből 96-ot nyert meg. A Fidesz–KDNP 38.61%-ot ért el (2.458.337

szavazat), és mindössze tíz egyéni mandátumot tudott megtartani. Egyedüli további pártként a radikális jobboldali Mi Hazánk Mozgalom lépte át az ötszázalékos bejutási küszöböt 5.63%-kal (358.372 szavazat), azonban egyéni mandátumot nem szerzett. A többi párt nem jutott be a parlamentbe: a Demokratikus Koalíció (DK), amely korábban 15 képviselővel volt jelen az Országgyűlésben, csupán 1.10%-ot ért el (70.298 szavazat), míg a Magyar Kétfarkú Kutya Párt (MKKP) 0.82%-kal (51-965 szavazat) szintén jelentős visszaesést szenvedett el 2022-es évhez képest.

Az előző két parlamenti ciklussal ellentétben az ország egyik őshonos nemzetisége sem tudta elérni a parlamenti mandátum megszerzéséhez szükséges küszöböt, beleértve a magyarországi németeket is. A Magyarországi Németek Országos Önkormányzata jelentősen elmaradt ettől: 18.419 szavazatot szerzett, ami jóval kevesebb annál a mintegy 26.712 szavazatnál, amely a kedvezményes mandátum megszerzéséhez szükséges lett volna – ez a rendes mandátumhoz szükséges szavazatok egynegyedének felel meg. Hasonlóképpen a roma közösség is csak 19.203 szavazatot tudott összegyűjteni. Mindkét népcsoport – a többi 11 nemzetiséggel együtt – a jövőben csupán szószólókat küld a parlamentbe, akik felszólalási, de szavazati joggal nem rendelkeznek. A választást megelőző hónapokban a konzervatív és vidéki bázisként számon tartott magyarországi németek a politikai viták középpontjába kerültek. Szavazóikat több oldalról is arra ösztönözték, hogy töröltessék magukat a nemzetiségi választói névjegyzékből, és inkább valamely pártlistára szavazzanak. Magyarországon ugyanis dönteni kell: a választó vagy a nemzetiségi listára adja le listás szavazatát, vagy egy politikai párt listájára.

Az új Országgyűlést így kizárólag a politikai centrumtól jobbra álló pártok fogják meghatározni; a baloldali, liberális és zöld erők teljes mértékben kiszorultak a parlamentből. Külön figyelmet érdemel a külhoni magyarok szavazási magatartása – azoké a magyar állampolgároké, akik nem rendelkeznek belföldi lakóhellyel, és levélben szavaztak. Az összesen 335.595 érvényesen leadott ilyen szavazat 84.23%-a a Fidesz-KDNP listájára érkezett, ami megerősíti e csoport hagyományosan kormánypárti orientációját (Fidesz: 282.666 szavazat, Tisza: 46.363 szavazat, Mi Hazánk: 4.859 szavazat, MKKP: 1.176 szavazat, DK: 531 szavazat). Ezzel szemben a 90.730 regisztrált választó, akik magyar külképviseleteken szavaztak, egyértelműen a Tiszát támogatták – ami a külföldön élő magyarok politikai összetételének heterogenitására utal. Míg az országhatárokon kívül élő őshonos magyar kisebbségek tagjai inkább a konzervatív Fidesz-KDNP-re voksoltak, addig a főként munkavállalás miatt külföldön tartózkodó fiatalabb magyarok a Tiszát részesítették előnyben. Utóbbiak hivatalosan nem számítanak külhoni magyaroknak mindaddig, amíg nem adják fel magyarországi lakóhelyüket. Csak ebben az esetben jogosultak levélben szavazni; ellenkező esetben személyesen kell megjeleníteniük a külképviseleteken. A jogalkotó ugyanis abból indul ki, hogy ez a csoport csupán ideiglenesen tartózkodik külföldön.

A szavazói vándorlások elemzése rávilágít arra, mire vezethető vissza végső soron a Tisza győzelme. Szakértők becslése szerint mintegy 2.2 millió szavazat származik a korábbi ellenzéki táborból – beleértve az egykori „Egyesült Ellenzék” választási szövetség szavazóit (amelyhez a DK mellett a Jobbik, a Momentum, az MSZP, az LMP és a Párbeszéd is tartozott), amely akkor 1.947.331 szavazatot (34.44%) szerzett –, feltételezhetően mintegy 130.000 szavazat a Kutyapárttól, valamint összesen körülbelül 100.000 szavazatot más kisebb pártoktól. Ehhez jön még körülbelül 400.000 korábbi Fidesz-szavazó, valamint mintegy 800.000 első választó és korábban nem szavazó állampolgár, akik most először vagy hosszabb kihagyás után járultak az urnákhoz. Csendes, de nem elhanyagolható demográfiai tényező az is, hogy az elmúlt négy évben számos Fidesz-szavazó elhunyt, mivel az idősebb korosztályokban a kormánypárt különösen erős támogatottsággal rendelkezett – ez a faktor hosszabb távon is jelzi a magyar választói szerkezet átalakulását. Óvatos becslések szerint a Fidesz így mintegy 200.000 korábbi szavazót veszthetett el.

A választói csoportok vizsgálata azt mutatja, hogy a Tisza elsősorban a fiatalok, az értelmiségiek és a városi lakosság körében erős, ugyanakkor jelentős előretörést ért el a korábban Fidesz által dominált kisvárosokban és falvakban is. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP választói bázisa egy főként idősebb, alacsonyabb iskolai végzettségű vidéki népességre szűkült. A párt egyúttal elvesztette intellektuális vonzerejét és ezzel együtt támogatottságát a hagyományosan polgári bázisnak számító középosztály körében is, amelyre politikai csúcskorszakaiban mindig támaszkodhatott.

A Tisza sikere végső soron három meghatározó választásmatematikai tényezőre vezethető vissza: egyrészt a pártpolitikai fragmentáció leküzdésére, amely korábban gyengítette a sokszínű ellenzéket; másrészt a hagyományosan alacsony részvételű társadalmi csoportok – mindenekelőtt a fiatal első választók – mozgósítására; harmadrészt pedig a Fidesz korábbi szavazóinak részbeni átvonzására. A Tiszát segítette a magyar többségi választási rendszer is, amely szerkezetileg a zárt politikai formációknak kedvez. Mivel a Tisza egységes erőként lépett fel, és az egyéni választókerületekben közvetlen párharcokban hívta ki a Fidesz jelöltjeit, ez a rendszerjellemző ezúttal teljes mértékben az ellenzék javára érvényesült.

Miért bukott meg a Fidesz 16 év után?

A Fidesz választási kudarcának mélyreható strukturális és tartalmi okai vannak, és nem magyarázható kizárólag a választási kampánnyal. Egy demokratikus rendszerben egyáltalán nem szokatlan, hogy a választók 16 év után más személyiségeket szeretnének látni a kormány élén. Németországban is a legprominensebb CDU-kancellárok hivatali ideje mindig négy parlamenti ciklus után ért véget. A negyedik választás után mindegyiküknél megkezdődött az agónia: Konrad Adenauert csak két évre választották meg kancellárnak, Helmut

Kohl 1994-ben csak szűken nyerte meg utolsó újraválasztását, Angela Merkel pedig hónapokig nem tudott kormányt alakítani, majd miután ez 2018 márciusában sikerült, azonnal heves párton belüli vita robbant ki a migráció kérdéséről. 2018 őszén a kancellár – miután jelöltje elbukott a CDU/CSU Bundestag-frakcióvezetői posztért folyó versenyben, és elvesztette a hesseni tartományi parlamenti választásokat – annyira meggyengült, hogy lemondott a CDU szövetségi elnöki posztjáról. Orbán Viktor esetében ez az agónia egy választási este alatt valósult meg. Még késő délután a hatalmának csúcsán állt, de alig néhány órával később politikai karrierje eddigi legnagyobb vereségét kellett elszenvednie.

16 éves kormányzása után a Fidesz-KDNP vegyes mérleget tud felmutatni. Pozitívként említhető a család- és vállalkozásbarát adópolitika, az államadósság arányának csökkentése, a foglalkoztatási ráta jelentős emelkedése, egymillió új munkahely létrehozása, valamint Magyarország vonzó befektetési helyszíneként való pozicionálása. A politika ebben az időszakban azt a mottót követte, hogy a lakosság érdekeit helyezze a középpontba. Ezen túlmenően Orbán Viktor kormánya a migrációs politikájával megteremtette az alapot Európa szellemi forrásának, valamint a magyar és az európai identitás megőrzéséhez. Számos további eredmény, mint például az infrastruktúra, a hadsereg vagy a közintézmények modernizálása, teszi teljessé a képet. Az, hogy ezek a pozitív fejlemények a választási kampányban nem voltak meggyőzőek, egy alapvető problémára utal: ahol az állami intézmények integritása iránti bizalom már megrendült, ott a valós eredmények is elveszítik meggyőző erejüket. Ehhez hozzájárult az is, hogy a lakosság jól berendezkedett a védelmet nyújtó állam rendszerében. A nagylelkű családi támogatásokat és adókedvezményeket, a lakáshiteleket és támogatásokat, az alacsony energia- és üzemanyagárakat a lakosság állandó állapotnak tekintette. Az egyes gazdaságpolitikai intézkedések – így például az Orbán által nemrég bevezetett védett üzemanyagárak, amely az iráni konfliktus miatt bekövetkezett olajár-emelkedésre adott válaszként született – már alig fejtettek ki politikai hatást. A benzin ára 595 forinton (körülbelül 1,65 euró), a gázolajé pedig 615 forinton (körülbelül 1,70 euró) lett korlátozva literenként, miközben Németországban a benzin literenkénti ára meghaladta a két eurós határt. Az intézkedés gazdaságpolitikai jelzésként hatást gyakorolhatott volna, azonban mégis hatástalan maradt.

Az Oroszországgal fennálló jó gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok, amelyek az alacsony energiaárakat lehetővé tették, végül Orbán Viktor kárára váltak. Az állítólagos oroszbarát magatartásáról kialakult narratíva eltakarta ezt a ténybeli összefüggést. A helyzetet tovább nehezítette, hogy az európai és nemzetközi vitákban az oroszbarát magyar kormánypolitika képe dominált, és ezt számos szereplő tudatosan helyezte a középpontba. Ez a vád különösen súlyosan terhelte a magyar-európai, valamint a magyar-német kapcsolatokat. A nyugat-európai országok által felállított külpolitikai cselekvési alapelvekben elsősorban az értékalapú, és néha moralizáló kül- és kereskedelempolitika dominál. Ebben a

kontextusban Ukrajna, mint az orosz agressziós háború áldozata, különleges jelentőséget kap. A nemzeti érdekek által vezérelt kereskedelempolitika pragmatikus megfontolásait – amelyeket a magyar kormány eddig előnyben részesített – ebben a kontextusban a nyugati partnerek elutasítják, mivel az agresszorral mindenféle kapcsolat tilos.

A 2026. április 12-i választási eredményt ezért nem annyira egy alternatív kormányzati politika melletti döntésként kell értelmezni, mintsem inkább a magyar állam helyzetével kapcsolatos általános polgári elégedetlenség kumulatív kifejeződésének – amelyet a változás iránti vágy táplált. A gazdasági stagnálás, a megnövekedett megélhetési költségek, a nepotizmus és a korrupciós vádak valószínűleg a változás iránti hangulat fő hajtóerői voltak.

Annak ellenére, hogy 2014 és 2024 között az inflációval kiigazított reálbérek közel 40%-kal nőttek, és a munkanélküliségi ráta jelentősen csökkent, a lakosság gazdasági elégedetlensége az utóbbi időben érezhetően erősödött. Az élelmiszerárak erőteljes emelkedése csökkentette az előző évek vásárlóerő-növekedését. A helyzetet tovább súlyosbította az ország európai politikai elszigetelődése: az EU 2022 óta mintegy 17 milliárd euró támogatást fagyasztott be feltételezett vagy tényleges jogállamisági jogsértések és korrupciós vádak miatt; ehhez jöttek még a pénzügyi büntetések is, amelyek abból adódtak, hogy Budapest továbbra is megtagadta az uniós migrációs irányelvek végrehajtását. Ezek az összegek nem utolsó sorban további állami beruházásokból hiányoztak, például kórházakra, oktatási intézményekre, infrastruktúrára fordítandóan, – ezt az összefüggést az ellenzék hatékonyan tudta közvetíteni a választási kampányban.

Kampánystratégiák

A politikai elemzők szerint a kormánypártok iránti strukturális bizalomvesztést tovább gyorsította a választási kampány stratégiai tévedése. A Fidesz „A biztos választás” szlogenje arra irányult, hogy az Orbán kormányzása alatt kialakult életkörülmények megbízhatóságát szembe állítsa a kormányváltással járó bizonytalanságokkal. A szlogen, amely nyilvánvalóan Adenauer 1957-es sikeres választási kampányára („Nincs kísérletezés”) támaszkodott, meglehetősen indokolt volt, azonban figyelmen kívül hagyta, hogy az akkori német kancellár nyolc év kancellársága után fogalmazta meg ezt a hitvallást, míg Viktor Orbán 2026-ban már 16 éve volt Magyarország miniszterelnöke. A változás iránti vágy és a hajlandóság az új dolgokra felülkerekedett, így a Fidesz-KDNP kampánya alig tudott vonzerőt kifejteni.

Ehelyett a Fidesz a legmegbízhatóbb, de egyre kevésbé hatékony választási kampányeszközéhez nyúlt: egy Magyarország-ellenes külső ellenség felidézéséhez. A korábbi ellenségkép, Soros György helyébe most Volodimir Zelenszkij ukrán elnök, valamint olyan uniós képviselők léptek, mint Ursula von

der Leyen és Manfred Weber. Magyarat a Fidesz választási plakátjain Zelenszkijjal, az Európai Bizottság elnökével és az EPP elnökével együtt ábrázolták; őt és pártját háborús uszítással vádolták. Ezek az ábrázolások rendkívül élesek voltak, és Magyar magánéletére irányuló személyes támadásokkal egészültek ki – egy olyan eljárás, amely korábbi választási kampányokban destabilizálta az ellenzékét, ezúttal azonban sikertelen maradt. Az, hogy a lakosság esetleges elégedetlenségét külső fenyegetésre, és nem a saját kormányra irányították, minden bizonnyal annak köszönhető, hogy a magyarok lázadó szabadságharcosoknak tartják magukat, akik gyakran fordulnak a felülről vagy kívülről érkező állítólagos veszélyek és nyomás ellen. Orbán ezt nemrég a következőképpen fogalmazta meg: „Mi tulajdonképpen úgy kormányzunk, hogy [Brüsszel ellen, a szerző megjegyzése] ellenzékét képviselünk.”

E stratégia kudarcát jól példázza a Barátság kőolajvezeték körüli konfliktus. Orbán azzal vádolta Ukrajnát, hogy szisztematikusan késlelteti a vezeték javítását, hogy olajhiányt idézzen elő Magyarországon, és ezzel gyengítse a Fidesz táborát. A kormány oldaláról az volt a vád az ukránok felé, hogy ezzel a szállítási blokáddal beavatkoznak a magyar választási kampányba. Ebben a kontextusban értelmezendők azok a választási plakátok is, amelyekben az ukrán elnök volt látható. Alig egy héttel a parlamenti választások után az olajvezetékét újra üzembe helyezték.

Ezzel szemben a Tisza-kampány stratégiaileg következetes irányvonalon alapult. Magyar a Fidesz egykori tagjaként szerzett hatterét használta fel hitelességének központi elemeként: a Fidesz-körökkel való nyilvános szakítással, valamint a strukturális korrupció és az intézményi kettős mérce nyílt megnevezésével a rendszer belsejéből származó tanúként pozícionálta magát – olyan hitelességet nyerve ezzel, amely az eddigi ellenzéki politikusok számára elérhetetlen maradt. Felemelkedése időben és tartalmát tekintve is közvetlen összefüggésben állt azzal a politikai botrányal, amelyet kegyelmi ügyként emlegetnek. Magyar is bírálta ezt a sokat vitatott döntést, amely még a Fidesz választói táborát is megosztotta. A konzervatív kormánypárt, amely a gyermekek és a családok védelmét tűzte zászlajára, sok kritikát kapott, mivel úgy tűnt, hogy egyik legfontosabb társadalompolitikai kompetenciájában elvesztette az irányítást.

Tartalmilag Magyar a korrupcióellenes küzdelemre, az intézményi megújulásra, az európai közeledésre és a gazdaságpolitika új irányvonalára összpontosított – úgy, hogy eközben elkerülte azon álláspontok felvállalását, amelyek elriaszthatták volna a korábbi Fidesz-táborból származó potenciális szavazókat. A Fidesz által dominált két témakörben – az ukrajnai háború és a migráció – a Tisza álláspontja a konszenzusra törekvő volt: a migrációs kérdésben Magyar is határozottan korlátozó álláspontot képviselt, amely részben még a leköszönő kormányt is meghaladta, és magában foglalta Orbán Viktor kormányának vendégmunkás-programjainak megszüntetését. Az ukrajnai kérdésben viszont Európa-párti irányvonalat képviselt, anélkül azonban, hogy fegyvereket szállítását, vagy

Ukrajna gyorsított EU-csatlakozását helyezte volna kilátásba – ez a pozíció megfosztotta a Fidesz háborúpárti narratíváját az érvelési alapjától.

Az a kísérlet, hogy éppen a választási kampány utolsó szakaszában mindenekelőtt a kormánypártok Európán kívüli – különösen Donald Trump amerikai elnök részéről – elismertségét használják fel motivációs lendületként, a választók és a támogatók körében valószínűleg nem érte el a várt hatást. A külföldi politikusok Orbán Viktor mellett tett nyilatkozatai nem voltak túl hasznosak, és kevéssé nyűgözték le a magyar választókat.

Egy másik kulcsfontosságú tényező az ellenzéki tábor teljes konszolidációja volt. A DK és az MKKP – melyek közül ezúttal egyik sem érte el az 5%-os bejutási küszöböt – inkább baloldali orientációjú választói többségükben, taktikai megfontolásokból, Magyar felé fordultak, noha programjának irányvonala sokuk számára valószínűleg túl konzervatívnak tűnhet. Hogy ez az összefogás ezúttal sikerrel járt, magyarázatra szorul: 2022-ben az egyesült ellenzék választási szövetsége belső széttagoltságán bukott meg – ideológiailag heterogén pártok összefogásáról volt szó, egyúttal pedig hiányzott a közös vezetés és a koherens profil. A Tisza ezzel szemben egy alapvetően más képet mutatott: nem szövetségként, hanem zárt politikai erőként lépett fel, egyértelmű vezetői igényekkel és egy olyan politikai profillal, amely túlmutatott a pusztán Orbán-ellenes konszenzus keresésén. Pontosan ebben rejlett a döntő strukturális különbség és az a feltétel, amelynek köszönhetően ezúttal olyan mértékű taktikai választói magatartás volt lehetséges, amelyet a korábbi ellenzéki formációk nem tudtak előidézni.

Kilátások a hatalomváltás után

A 10. magyar Országgyűlés 2026. május 9-én tartja meg alakuló ülését. Ezen a napon várhatóan az új miniszterelnököt is megválasztják majd. Biztosnak tűnik, hogy Magyar megkapja az ehhez szükséges, legalább 100 képviselő támogatását. Az időpont megválasztása egyúttal nem véletlen, hanem egy külpolitikai üzenet: az Európa-nap, mint a hivatalba lépés napja, a korábbi kormány konfrontatív EU-politikájával való szakítást hivatott jelképezni.

Ugyanakkor téves lenne előzetesen a kormányváltást egy mélyreható tartalmi irányváltással összekötni. Magyar konzervatív politikus, akinek politikai gyökerei a Fidesz értékrendjében rejlenek, és a Tisza is konzervatív pártként tekint magára. A választási eredmény miatt Brüsszelben és másutt felcsapó eufória ezért valószínűleg a jövőbeli kormányzati gyakorlaton fog múlni. Azt, hogy milyen irányt fog követni az új kormány, azt jelenleg elsősorban Magyar Péter a választás másnapján tartott első nemzetközi sajtótájékoztatóján elhangzottakból lehet kikövetkeztetni. Ebből elsősorban arra lehet számítani, hogy valószínűleg nem annyira szakításról, mint inkább egy új, megújult kormánycsapat által végrehajtott áthangolásról lesz szó. Ukrajna esetében Magyar elítélte az orosz támadó háborút,

jelezve ezzel az EU-hoz való közeledést, anélkül azonban, hogy feladta volna az előző kormány alapvető álláspontjait: ő is elutasítja a Kijevnek szánt fegyverszállításokat, a gyorsított EU-csatlakozási eljárás megkezdését korainak tartja, mi több, álláspontja szerint a jövőbeli csatlakozásról a magyar népnek népszavazáson kell majd döntenie. Az energiapolitikában egyelőre fennmarad az orosz energiahordozó szállításoktól való függőség; a diverzifikációra törekednek, de anélkül, hogy lemondanának az olcsó orosz beszerzési forrásokról. A migrációs politikában Magyar restriktív irányvonalat jelentett be, amely egyes részeiben még az előző kormányét is meghaladja: az európai újraelosztási mechanizmusok elutasítása mellett Magyar 2026 júniusától a legális, nem európai országokból érkező vendégmunkások bevándorlásának megszüntetését is kilátásba helyezte.

Az Európai Ügyészséghez való csatlakozás, a Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Védelmi Hivatal létrehozása, valamint a 2022 óta befagyasztott uniós támogatások felszabadítása pragmatikus új kezdetet jeleznek Brüsszel felé – bár Magyar itt is fenntartásokat fogalmaz meg a túlszabályozással és a föderalista tendenciákkal szemben. Magyarország Európa-politikai korrekcióját elsősorban azok a tárgyalások jelzik, amelyeket közvetlenül választási győzelme után – még hivatalos hivatalba lépése előtt – kezdett meg egy magas rangú uniós delegációval. A tárgyalások középpontjában a befagyasztott uniós források felszabadítása áll. Ugyanakkor a magyar félre jelentős időnyomás is nehezedik: a koronavírus-helyreállítási alapból származó mintegy tízmilliárd euró augusztus végéig elveszhet, ha nem sikerül megállapodni egy kötelező érvényű végrehajtási ütemtervről. Az új kormány ezzel kapcsolatban azt tervezi, hogy a parlament májusban történő megalakulását követően azonnal elfogadja a szükséges törvénycsomagokat – ez a terv a megszerzett kétharmados többségnek köszönhetően megvalósíthatónak tűnik. Tartalmilag a tárgyalások 27 úgynevezett „szuper-mérföldköre” koncentrálnak, köztük a bírói függetlenség megerősítésére, a közpénzekkel kapcsolatos visszaélések elleni hatékony ellenőrzési mechanizmusok létrehozására, valamint a bejelentett csatlakozásra az Európai Ügyészséghez. A pénzügyi piacok máris pozitívan reagáltak a megváltozott politikai helyzetre: a forint erősödött az euróhoz képest és a magyar állampapírok kockázati felárai enyhén csökkentek. Magyar az uniós források visszaszerzését tartja a legfontosabb eszköznek az infláció leküzdéséhez, valamint az infrastruktúra és az egészségügyi ellátás modernizálásához.

Az április 13-i sajtótájékoztatón Magyar ismét hangsúlyozta, hogy a belpolitikai szintén fel kell lépni a korrupció és a nepotizmus ellen, és ennek keretében máris kiterjedt személyzeti intézkedéseket jelentett be: lemondásra szólította fel az államfőt, az Alkotmánybíróság elnökét, a főügyészt, valamint a központi ellenőrző szervek további tisztségviselőit – még a rendes hivatali idejük lejárta előtt. Emellett a miniszterelnöki tisztség hivatali idejének két parlamenti ciklusra történő korlátozása, valamint az állami televízió teljes átszervezése is napirenden van. Egyúttal a kormányhoz közel álló oktatási és kutatási intézmények jövője is bizonytalan. Erre példaként említhető a Mathias Corvinus Collegium, amelynek

jövőbeli kialakítása és finanszírozása az új kormány alatt még tisztázatlan – mindez közvetlen következményekkel jár a körülbelül 8.000 ott beiratkozott diákra nézve. A kormányváltás így nemcsak intézményi és politikai szinten lesz érezhető, hanem az oktatási szférában is, ahol a Fidesz által célzottan kiépített, államilag támogatott struktúrákat várhatóan alapos felülvizsgálatnak vetik alá.

Magyar Péter megerősítette, hogy a kabinet várhatóan 16 miniszterből áll majd, és hangsúlyozta, hogy ez nem jelenti feltétlenül a kormányzati apparátus növekedését – kiváltképp annak fényében, hogy egyes korábbi kormányokban, például az első demokratikusan megválasztott magyar miniszterelnök, Antall József alatt, több minisztérium is működött. Ugyanakkor bejelentette, hogy megszünteti a hierarchikusan kiemelt csúcsminisztériumokat – ami egyértelműen utal arra, hogy vezetési stílusa eltér majd elődjétől. Magyar hét minisztériumot már be is jelentett, melyek esetében a személyi kiválasztás egy felismerhető mintát követ: Magyar elsősorban a gazdaság, a közigazgatás és a fegyveres erők szakértőire támaszkodik – olyan személyiségekre, akik gyakorlati szakértelemmel rendelkeznek, ugyanakkor bizonyos távolságot tartottak mindezidáig a politikai élettől.

Pénzügyminiszternek azt a Kármán Andrászt jelölték, aki 2010 és 2011 között a Gazdasági Minisztériumban adó- és pénzügyi szabályozási államtitkárként dolgozott, így várhatóan rendelkezik a fiskális és a gazdaságpolitika metszéspontjában szerzett tapasztalatokkal. A Gazdasági és Energiaügyi Minisztériumot Kapitány István veszi át, aki jelentős nemzetközi karriert befutott energiagazdálkodási szakember: 2014 és 2024 között a Shell globális ügyvezető alelnökéként dolgozott, előtte a Shell Magyarország elnöke, valamint a Shell Commercial Fuels and Lubricants amerikai elnöke volt. A külügyminiszter Orbán Anita lesz, aki 2010 és 2015 között a Külügyminisztériumban az energiabiztonságért felelős rendkívüli nagyköveti rangban szolgált, és utoljára a One Hungary ügyvezető igazgató-helyetteseként tevékenykedett. Az egészségügyi miniszteri posztot Hegedűs Zsolt ortopéd szakorvos veszi át – ez az orvosi gyakorlatból érkező kinevezés az egészségügyi reform iránti elkötelezettséget hivatott hangsúlyozni. Honvédelmi miniszternek Ruszin-Szendi Romuluszt jelölték, aki 2021 és 2023 között a Honvéd Vezérkar főnöki tisztségét töltötte be, így legfelsőbb szintű katonai vezetői tapasztalattal rendelkezik. Az újonnan kialakított, élő környezetért felelős tárcát Gajdos László vezetheti, aki 1996 óta a Nyíregyházi Állatpark igazgatója. Bóna Szabolcs, akire az Agrár- és Élelmiszergazdaságért Felelős Minisztériumot bízzák, elismert gazdálkodó: 2022-ben az év állattenyésztőjévé választották, 2024-ben pedig elnyerte a fenntartható gazdálkodásért járó díjat. dr. Ruff Bálint, aki korábban stratégiai elemzési és politikai kommunikációs területen dolgozott politikai szakértőként, a Miniszterelnökséget vezető miniszter lesz. Ruff 2022-ben részt vett az ellenzéki egyesülés megszervezésében. 2023 májusától 2026 áprilisáig a Partizán online médium „Vétó” című műsorának műsorvezetője volt. Lőrincz Viktória a vidékfejlesztési miniszteri posztot tölti majd be. Az Országgyűlési

képviselőjelöltségéig jogászként dolgozott egy kaposvári ügyvédi irodában. Politikai tapasztalata egy 2024-ben, a kisvárosi kádárkúti, végül sikertelen polgármester-jelöltségre korlátozódik. A miniszterek parlamenti megerősítése ugyanakkor még várat magára. A többi tárca személyi összetételét várhatóan az elkövetkező napokban, az alakuló ülés előtt jelentik be. Magyar Péter korábban bejelentette, hogy a Tisza Párt alelnökét, Forsthoffer Ágnest jelölik a házelnöki tisztségre. Az X közösségi média platformon közzétett bejegyzésében Magyar a szálloda- és turisztikai vállalkozó kinevezését az új politikai kultúra jeleként méltatta. Bujdosó Andrea pedig frakcióvezető lesz.

Az új kormány legnagyobb kihívása választóinak, illetve táborának heterogén összetétele: a meggyőződéses Európa-pártiak és baloldaliak mellett egykori Fidesz-szimpatizánsok is megtalálhatóak. Az ezen csoportok valamelyikének tett programbéli engedmények mindig azzal a kockázattal járnak majd, hogy egy másikat kiábrándítanak. Ha Magyarnek sikerül ezt a mutatóváltást végrehajtania, a Tisza hosszú távon gyengítheti meg a Fideszt. A Tisza érdeke valószínűleg az, hogy a Merkel-féle aszimmetrikus demobilizáció révén kielégítse a Fidesz polgári választóinak alapvető igényeit. A „jobb, nem elhasznált Fidesz” pozícióba helyezkedés stratégiája akkor indokolt, ha sikerül a társadalmi béke, a konszenzus és az eddigi Fidesz-szavazók integrációja. Ha azonban ez kudarcot vall, az nemcsak azon választók bizalmának gyors eróziójával fenyeget, akik Magyar Péterben mindenekelőtt a politikai újrakezdés garanciáját látták, hanem egyúttal megteremtene a Fidesz visszatérésének feltételeit is, amely könnyen mozgósíthatná a kiábrándult választókat.

A Fidesz számára a választási eredmény mindenképpen korszakváltást jelent, amelynek leküzdése jelentős párton belüli megújulási erőfeszítéseket igényel majd. Orbán Viktor bejelentése, miszerint a teljes frakciószerkezetet átalakítják, azonban arra enged következtetni, hogy a párt részéről nemcsak a kampány, hanem az elmúlt évek politikájának kritikus felülvizsgálata is megtörténhet. Hogy sikerül-e egy ilyen irányváltás, hogyan fog kinézni, és milyen következményekkel jár, az jelenleg nyitott kérdés. Mindenesetre a választások utáni napokban megmutatkozott a nemzetközileg is ismert választói tendencia: mindenki a győztes oldalhoz akar tartozni. A Medián legfrissebb közvélemény-kutatása szerint a Tisza a pártpreferencia-vizsgálatokban 66%-on áll, a Fidesz pedig már csak 25%-on.

1. Táblázat: A 2026-os magyar Országgyűlési választás részletes eredményei (a kisebbségi listák nélkül)

Országgyűlési választás 2026	Fidesz-KDNP	TISZA	Mi Hazánk	DK	MKKP	Egyéb*
A megszerzett mandátumok összesen	52	141	6	0	0	0
ebből egyéni választókerületekben szerzett mandátumok	10	96	0	0	0	0
ebből listás mandátumok	42	45	6	0	0	0
Az egyéni jelöltekre érkezett szavazatok összesen	2.215.225	3.333.415	345.252	65.302	38.924	-
Győzteskompenzáció	14.009	1.132.103	0	0	0	0
Veszteskompenzáció	1.968.526	232.680	345.252	65.302	38.924	0
Győztes- és veszteskompenzáció összesen	1.982.535	1.364.783	345.252	65.302	38.924	0
Országos listára érkezett szavazatok belföldön	2.175.671	3.339.527	353.513	69.767	50.789	-
Országos listára érkezett szavazatok külföldön	282.666	46.363	4.859	531	1.176	-
Országos listára érkezett szavazatok összesen	2.458.337	3.385.890	358.372	70.298	51.965	-
A d'Hondt-módszer szerinti mandátumelosztáshoz szükséges összes szavazatszám (az országos listára leadott szavazatok összege, valamint a győztes- és veszteskompenzációk összege)	4.440.872	4.750.673	703.624	-	-	-
Az országos listára érkezett szavazatok százalékos eredményei (csak pártlisták)	38.61%	53.18%	5.63%	-	-	-
<i>A külföldi magyarok szavazatai nélküli hipotetikus listás mandátumok száma</i>	<i>41</i>	<i>46</i>	<i>6</i>	-	-	-
<i>A kompenzációs elemek nélkül hipotetikus listás mandátumok száma</i>	<i>37</i>	<i>51</i>	<i>5</i>	-	-	-

** A 13 elismert nemzetiség listájáról egyetlen kisebbségi képviselő sem jutott be a Parlamentbe.

A mandátumok kiszámítása az egyes választókerületekben összesített töredékszavazatok alapján – d'Hondt-mátrix			
	TISZA	Mi Hazánk	Fidesz-KDNP
	45 mandátum	6 mandátum	42 mandátum
Szavazat	4 750 673,00	703 624,00	4 440 872,00
Szavazat / 2	2 375 336,50	351 812,00	2 220 436,00
Szavazat / 3	1 583 557,67	234 541,33	1 480 290,67
Szavazat / 4	1 187 668,25	175 906,00	1 110 218,00
Szavazat / 5	950 134,60	140 724,80	888 174,40
Szavazat / 6	791 778,83	117 270,67	740 145,33
Szavazat / 7	678 667,57	100 517,71	634 410,29
Szavazat / 8	593 834,13	87 953,00	555 109,00
Szavazat / 9	527 852,56	78 180,44	493 430,22
Szavazat / 10	475 067,30	70 362,40	444 087,20
Szavazat / 11	431 879,36	63 965,82	403 715,64
Szavazat / 12	395 889,42	58 635,33	370 072,67
Szavazat / 13	365 436,38	54 124,92	341 605,54
Szavazat / 14	339 333,79	50 258,86	317 205,14

Szavazat / 15	316 711,53	46 908,27	296 058,13
Szavazat / 16	296 917,06	43 976,50	277 554,50
Szavazat / 17	279 451,35	41 389,65	261 227,76
Szavazat / 18	263 926,28	39 090,22	246 715,11
Szavazat / 19	250 035,42	37 032,84	233 730,11
Szavazat / 20	237 533,65	35 181,20	222 043,60
Szavazat / 21	226 222,52	33 505,90	211 470,10
Szavazat / 22	215 939,68	31 982,91	201 857,82
Szavazat / 23	206 551,00	30 592,35	193 081,39
Szavazat / 24	197 944,71	29 317,67	185 036,33
Szavazat / 25	190 026,92	28 144,96	177 634,88
Szavazat / 26	182 718,19	27 062,46	170 802,77
Szavazat / 27	175 950,85	26 060,15	164 476,74
Szavazat / 28	169 666,89	25 129,43	158 602,57
Szavazat / 29	163 816,31	24 262,90	153 133,52
Szavazat / 30	158 355,77	23 454,13	148 029,07
Szavazat / 31	153 247,52	22 697,55	143 253,94

Szavazat / 32	148 458,53	21 988,25	138 777,25
Szavazat / 33	143 959,79	21 321,94	134 571,88
Szavazat / 34	139 725,68	20 694,82	130 613,88
Szavazat / 35	135 733,51	20 103,54	126 882,06
Szavazat / 36	131 963,14	19 545,11	123 357,56
Szavazat / 37	128 396,57	19 016,86	120 023,57
Szavazat / 38	125 017,71	18 516,42	116 865,05
Szavazat / 39	121 812,13	18 041,64	113 868,51
Szavazat / 40	118 766,83	17 590,60	111 021,80
Szavazat / 41	115 870,07	17 161,56	108 313,95
Szavazat / 42	113 111,26	16 752,95	105 735,05
Szavazat / 43	110 480,77	16 363,35	103 276,09
Szavazat / 44	107 969,84	15 991,45	100 928,91
Szavazat / 45	105 570,51	15 636,09	98 686,04
Szavazat / 46	103 275,50	15 296,17	96 540,70
Szavazat / 47	101 078,15	14 970,72	94 486,64
Szavazat / 48	98 972,35	14 658,83	92 518,17

Szavazat / 49	96 952,51	14 359,67	90 630,04
Szavazat / 50	95 013,46	14 072,48	88 817,44
Szavazat / 51	93 150,45	13 796,55	87 075,92
Szavazat / 52	91 359,10	13 531,23	85 401,38
Szavazat / 53	89 635,34	13 275,92	83 790,04
Szavazat / 54	87 975,43	13 030,07	82 238,37
Szavazat / 55	86 375,87	12 793,16	80 743,13
Szavazat / 56	84 833,45	12 564,71	79 301,29
Szavazat / 57	83 345,14	12 344,28	77 910,04
Szavazat / 58	81 908,16	12 131,45	76 566,76
Szavazat / 59	80 519,88	11 925,83	75 269,02
Szavazat / 60	79 177,88	11 727,07	74 014,53
Szavazat / 61	77 879,89	11 534,82	72 801,18
Szavazat / 62	76 623,76	11 348,77	71 626,97
Szavazat / 63	75 407,51	11 168,63	70 490,03
Szavazat / 64	74 229,27	10 994,13	69 388,63
Szavazat / 65	73 087,28	10 824,98	68 321,11

Szavazat / 66	71 979,89	10 660,97	67 285,94
Szavazat / 67	70 905,57	10 501,85	66 281,67
Szavazat / 68	69 862,84	10 347,41	65 306,94
Szavazat / 69	68 850,33	10 197,45	64 360,46
Szavazat / 70	67 866,76	10 051,77	63 441,03
Szavazat / 71	66 910,89	9910,2	62 547,49
Szavazat / 72	65 981,57	9772,56	61 678,78
Szavazat / 73	65 077,71	9638,68	60 833,86
Szavazat / 74	64 198,28	9508,43	60 011,78
Szavazat / 75	63 342,31	9381,65	59 211,63
Szavazat / 76	62 508,86	9258,21	58 432,53
Szavazat / 77	61 697,05	9137,97	57 673,66
Szavazat / 78	60 906,06	9020,82	56 934,26
Szavazat / 79	60 135,10	8906,63	56 213,57
Szavazat / 80	59 383,41	8795,3	55 510,90
Szavazat / 81	58 650,28	8686,72	54 825,58
Szavazat / 82	57 935,04	8580,78	54 156,98

Szavazat / 83	57 237,02	8477,4	53 504,48
Szavazat / 84	56 555,63	8376,48	52 867,52
Szavazat / 85	55 890,27	8277,93	52 245,55
Szavazat / 86	55 240,38	8181,67	51 638,05
Szavazat / 87	54 605,44	8087,63	51 044,51
Szavazat / 88	53 984,92	7995,73	50 464,45
Szavazat / 89	53 378,35	7905,89	49 897,44
Szavazat / 90	52 785,26	7818,04	49 343,02
Szavazat / 91	52 205,20	7732,13	48 800,79
Szavazat / 92	51 637,75	7648,09	48 270,35
Szavazat / 93	51 082,51	7565,85	47 751,31
Forrás: Nemzeti Választási Iroda, https://vtr.valasztas.hu/ogy2026/informaciok/orszagos-listas-mandatumok-szamitasa , 2026. április 21.			